

BukoVINKY

Číslo - 5 - 2016/2017

Milí čitatelia,

srdečne všetkých pozdravujeme a prajeme všetkým veľa , veľa tvorivých síl v tomto náročnom období po vysvedčení. Áno, máme za sebou dni plné učenia, učenia a učenia, písania polročných testov, písomiek, previerok a podobných žiakmi veľmi obľúbených činností. Ale máme to za sebou! Doma sme odovzdali výpisy a dostali za ne zaslúženú „odmenu“.

Nuž čože, niekto dostal pochvalu, iný zopár dobrých rád o tom, ako sa má zlepšiť! Všetci sa veľmi tešíme na kratulililinké polročné prázdniny, tí menší sa tešia po nich na karneval, väčší na svoje olympiády, súťaže a podobne. Zima nám ukazuje svoju silu, mráz kreslí na okná nádherné obrázky a nad našou školou raketovou rýchlosťou prelietajú krdle čiernych vrán. Siedmáci sa vrátia z lyžiarskeho kurzu, piataci výborne obstáli v testovaní a deviataci sa už nemôžu dočkať toho svojho – ich najobľúbenejším slovom je v súčasnej slovnej zásobe slovo monitor, testovanie, prijímačky, ťažký život a podobne.

A do tohto kolotoča prichádzajú naše BukoVINKY. Čo máme, to dávame do pozornosti všetkým našim čitateľom. Nech sa páči – kľúčovým slovom tohto čísla je slovo vysvedčenie.

S pozdravom redakčná rada.

Rok čitateľskej gramotnosti...čítam, čítaš, čítame

Prečítajte si : Veľký dedkov útek

Autor: David Walliams

Ilustrátor: Tony Ross

Vydavateľstvo: Slovart

Kniha je o Jackovi a jeho dedkovi, ktorý zabúda. Myslí si, že Jack je major za jeho vojnových čias, keď lietal vo svojom Spitfiri a bojoval za Britské kráľovské letectvo. Dedko sa často strácal, našli ho napríklad na vrchu kostolnej veže. Jack bojuje za to, aby jeho dedko nešiel do obávaného domova pre nechcených dôchodcov Temných veží. Dostane sa tam a Jack urobí niekoľko nočných vlámačiek, aby dedka vyslobodil!

Domov dôchodcov zhorí a zlé sestry s ním. Dedko zomrie a uskutoční sa pohreb.

Kniha však skrýva množstvo neopísaných príhod!

Autor: Miloslav Masár, redakčná rada

Náš rozhovor...náš rozhovor...náš rozhovor...

Dobrý deň,

toto je rozhovor s pani učiteľkou Pšenákovou:

1. Prečo ste sa rozhodli byť učiteľkou?

- Lebo som nemala bunky na matematiku, takže som nemohla ísť na ekonomickú školu.

2. Prečo práve slovenčina?

- Lebo som rada čítala a 4 roky som sa hádala s mojou slovenčinárkou na gymnáziu.

3. Aké sú vaše záľuby?

- Rada chodím na bicykli, pozriem si dobrý film v kine a začala ma baviť turistika.

4. Bavila vás slovenčina na ZŠ?

- Áno, ale oveľa viac ma začala baviť na gymnáziu.

5. Akú ste naposledy čítali knihu?

- Dominik Dán -
Kožené srdce

6. Páči sa vám náš školský časopis?

- Áno, je výborný, je tam kopec zaujímavých príspevkov a všetci ste veľmi šikovní.

Za tento rozhovor pani učiteľke ďakuje Eliška Filipová, členka redakčnej rady.

Čítame bájky...čítame bájky...čítame bájky...

Pripravil : Maximilián Mitterpach, 6.A

Ezop bol starogrécky bájkar asi zo 6. stor. p. n. l. Pod jeho menom sa nám zachovali bájky písané prózou, na rozdiel od bájok (Hesiodos, Archilochos, ...) písaných vo veršoch.

Ezopove prozaické bájky sa širili ústne, čerpajúc aj z Orientu. Bol ázijského pôvodu, otrok z Frýgie alebo Lýdie, pravdepodobne strávil istý čas s Tálesom z Milétu. Na svojich cestách rozprával a vymýšľal bájky, ktoré sa širili po ostrovoch Egejského mora a po Helade. Šírila sa jeho sláva, čím si získaval priateľov, ale aj nepriateľov.

Svojou iróniou urazil Delfanov, ktorí ho obžalovali zo svätokrádeže a nespravodlivo ho poslali na smrť - čvarga, kňazi a veriaci ho päťami udierali, až ho sotili do hĺbín mora... .

Vyššie 350 bájok obsahuje ezopovská zbierka, no nedá sa rozpoznať, ktoré z nich sú skutočne Ezopove. Aristofanes využíva vo svojich komédiách Ezopove bájky, Sokrates niektoré z nich pred smrťou zveršoval.

Takže Ezopovi v Aténach postavili sochu na jeho večnú slávu. V 3. stor. p. n. l. vznikla zbierka Zbrané Ezopove rozprávania .

Podľa ústnej tradície bol Ezop pôvodne otrokom a do Grécka sa dostal z Trácie alebo Frýgie. Bol to duchaplný človek a aj keď bol veľmi škaredý, získal si u Grékov veľkú obľubu.

Zoznámte sa...zoznámte sa...zoznámte sa

Naša trieda 5.D

Naša trieda je 5.D. Je tam 25 žiakov. Chlapcov je 14 a dievčat 11. Sponzoruje ju Volkswagen. Preto sa nemčinu učíme od prvého ročníka a niektorí sa učili nemčinu už v škôlke .

Každý deň máme 6 hodín. Táto naša trieda získala titul Super trieda 3-krát za sebou. V druhom ročníku sme dostali cenu aj za zber papiera.

Naša trieda je na treťom poschodí spoločne s 5.B a 5.A. S našou triedou sme skoro všetci spokojní.

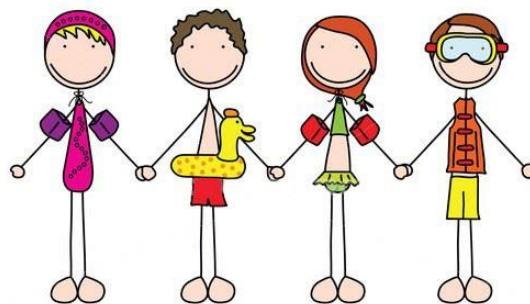
Pripravil: Miloslav Masár, redakčná rada

Naša tvorba...naša tvorba...naša tvorba...

Vysvedčenie

Vysvedčenie odovzdané,
nie vždy je však dokonalé.
Prezerám naň odovzdane,
mama vyzerá nahnevane.
Na dron môžem zabudnúť,
otec povie, usilovnejší buď!
Čo mi teda zostáva?
Budem sa lepšie učiť,
nad učebnicami sa budem
mučiť.

Autor: Miloslav Masár, redakčná rada

Zopár vtipov...zopár vtipov...zopár vtipov...

Učiteľ sa pýta triedy:

- Čo je vietor?
- Výdych, čo sa ponáhľa!

Vzdychne si študent pred skúškou:

- Ach, keby sme tak boli na Mesiaci.
- A to už prečo? - pýta sa ho priateľ.
- Lebo na Mesiaci je všetko 6-krát ľahšie.

Príde podnapitý študent na skúšku z chémie. Vytiahne si otázku: Rozdelenie sacharidov. Sadne si a napíše „Kryštalový a práškový“ a odovzdá vyučujúcej profesorky. Tá mu na to povie:

- Keď napíšete ešte jedno blbšie rozdelenie, tak dostanete tú skúšku.

Študent si sadne a napíše: „Vanilkový a škoricový.“

Syn pračloveka donesie vysvedčenie zo školy. Otec ho číta a hovorí:

- To, že máš trojku z lovu je pochopiteľné, veď si ešte malý. Ale, že si prepadol z dejepisu, ktorý má len dve strany, to je hanba.

Pripravil: Peťko Kerechňák, redakčná rada

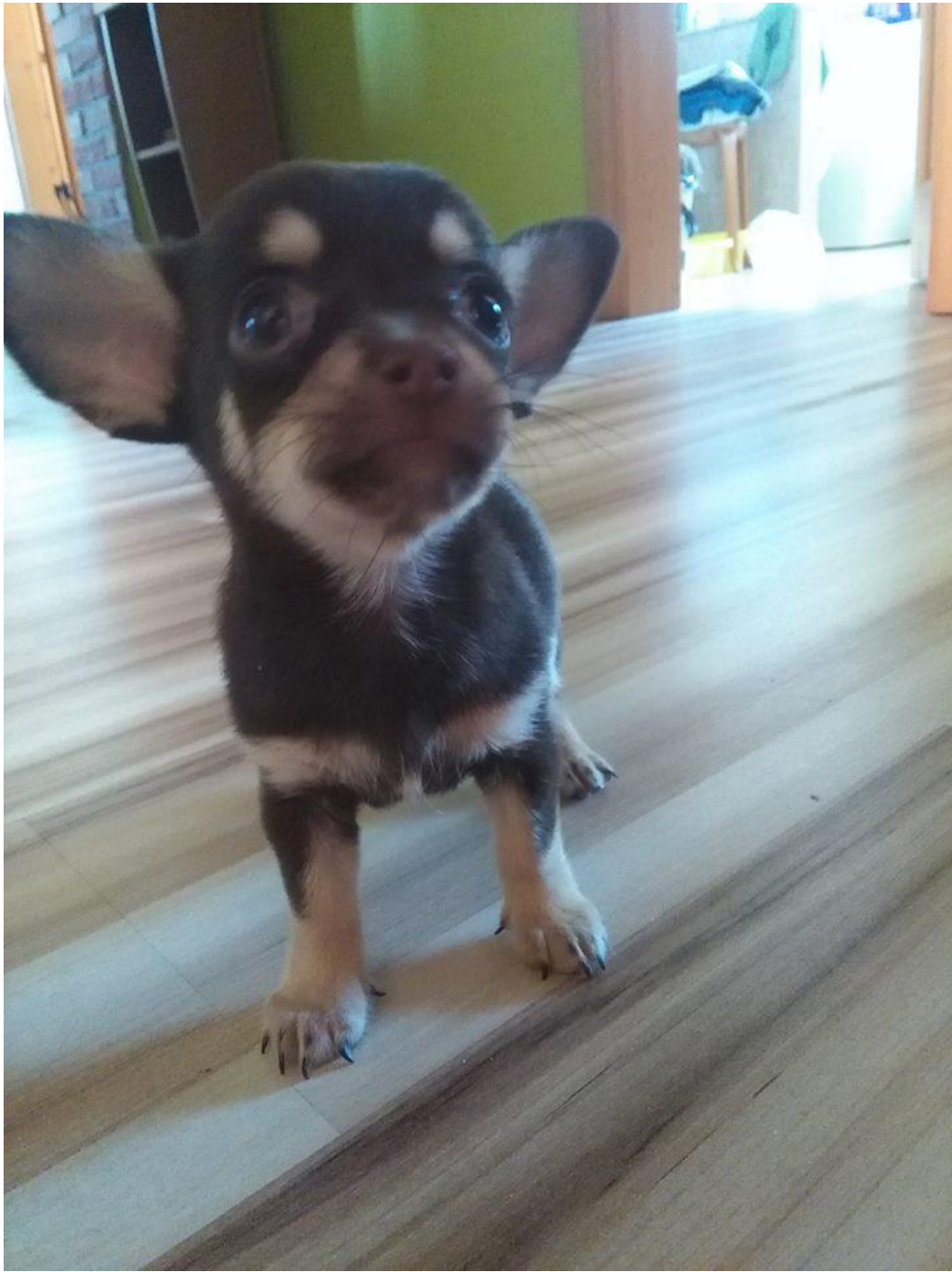
O psíkovi Birkovi

Môj najlepší prázdninový zážitok bol o psíkovi menom Birko. Birko je malá, čokoládová, mini čivava a nazval ho tak môj ujo, lebo bir znamená po anglicky pivo. A on ho má veľmi rád.

Prvýkrát som ho videla u babky v Blatnom ako ho k nej priniesla moja teta, sesternica a bratranec. Už naňho čakali aj moji ďalší bratrance s ujom Rudkom a Teddym (babkin a dedkov biely kučeravý pes bišon). Keď prišiel, Teddy sa rozštekal, a potom sme Birka všetci len mojkali a hovorili aký je zlatý. Keď mama s tatinom odišli, Birko začal všetko ocikávať. Večer s nimi išiel dedko na prechádzku. V noci začali vyvádzať, budili sa a pobehovali po posteliach. Na druhý deň sme išli na priehradu a rozpršalo sa tam. Ale babka a dedko našťastie zobrali igelit a pod neho sme sa všetci schovali, okrem Birka, ktorý bol v ruksaku. Počkali sme asi hodinu, kým prestalo pršať a išli sme naspäť ku babke. Tam sme sa dali do poriadku a večer sme hrali monopoly. Na tretí deň sme išli do Trnavy a tam Birko zase všetko ocikával. Každý večer Birko provokoval Teddynka, tak že mu strkal hlavu do jeho papuľky. Vyzeralo to, akoby sa bili, ale oni sa hrali. V nedeľu sme išli pozrieť do City arény, kde mi babka kúpila dvoje legíny. Keď sme sa vrátili domov, zobrali sme Teddynka a Birka a išli s nimi na prechádzku. Na ďalší deň nám babka dedko a Rudko pripravili prekvapenie a išli sme sa navečerať do McDonaldu. Na druhý deň ráno si už pre nás prišla mama s tatinom. Rozlúčili sme sa so všetkými – najmä s Teddym a Birkom a odišli sme domov.

Aj ja by som chcela mať takého milého a zlatého psíka ako je Birko. Dúfam, že aj budúce prázdniny s ním strávim dosť času, aby som sa z neho mohla tešiť.

Pripravila: Laura Lukačovičová, 7.B

Vysvedčenie

Do školy sa všetko ženie,
rozdáva sa vysvedčenie.
Beží každý, kto má nohy,
i kto na šport nemá vlohy.
Páni moji, to je zhon,
uteká nôh milión!
To najlepšie vysvedčenie
dostane vraj zaručene
ten, kto bude prvý v triede.

Pripravila: Terezka Macková, členka redakčnej rady

Troška dejepisu: Stredoveké mestá

Vzhľad stredovekých miest

Mesto sa od dediny líšilo tým, že bolo obohané hradbami – **mestským opevnením**, - ktoré ho chránili pred nepriateľmi. Mestské múry

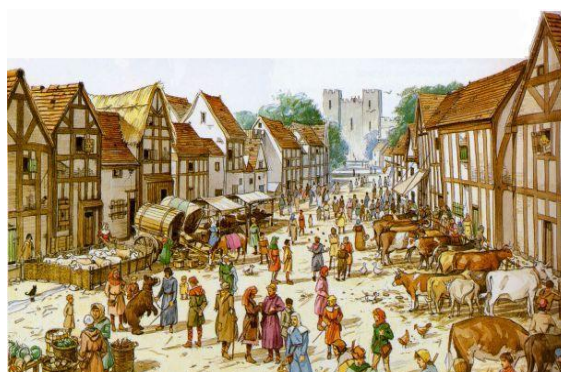

opevnenia mali väčšinou **4 brány s padacími mostmi**. Za vstup do mesta sa od cudzincov vyberal poplatok – **mýto**. Brány do mesta sa v noci zamykali. Obyvatelia miest boli **slobodní**. Mestá zakladali **šľachtici – feudálne mestá** a **králi – kráľovské mestá**. Tí udeľovali mestám rôzne práva

a výsady – **privilégiá**. Počet obyvateľov stredovekých miest nízky – stredne veľké mesto malo okolo 5 000 obyvateľov, vo väčších mestách to mohlo byť okolo 20 000 obyvateľov.

Mestské hradby bránili rozširovaniu mesta do šírky, preto bolo v meste pomerne málo priestoru. Ulice boli úzke, tmavé, nedláždené a viedli do centra mesta – na námestie. Pozdĺž ulíc stáli husto vedľa seba drevené a kamenné viacposchodové domy remeselníkov a kupcov. Platilo pravidlo, že v centre mesta a jeho blízkosti bývali najbohatší mešťania, ďalej od centra chudobnejší mešťania. V centre mesta bolo námestie s trhoviskom (rínkom), radnicou a kostolom. V meste boli zdrojom vody spoločné studne.

Mestskú **samosprávu** tvorili **richtár a mestská rada (konšeli)**, sídliači na radnici. **Pisár** zapisoval všetky rokovania a zhotovoval listiny, opatrené mestskou pečaťou. Každé mesto dostalo pri založení **meno a erb**, ktoré sa niekde používajú dodnes.

Mešťania sa venovali aj **poľnohospodárstvu** a za mestskými hradbami boli **záhrady, polia a pastviny**. Priamo v meste **chovali domáce zvieratá**, ktoré sa bez problémov prechádzali po uliciach. Obsahy nočníkov a odpady z domov sa vylievali na ulicu priamo z okien domov. Nedláždené ulice sa (najmä v čase dažďov) menili na bahno, v ktorom sa obyvatelia brodili v drevákoch. Hygiena bola

katastrofálna a v mestách často vypukla epidémia nejakej choroby. Najničivejší bol **mor**.

Mestské privilégia a povinnosti

Mestá mali osobité právne postavenie. Mestám udeľoval panovník tzv. mestské privilégia. Patrili k nim najmä:

- **Právo variť a čapovať pivo**
- **Právo raziť mince** - na Slovensku ho malo mesto **Kremnica**, kde sa mince razia dodnes.
- **Právo skladu** - bolo právo núteného skladu a dostávali ho mestá na významných obchodných cestách. Každý kupec musel v tomto meste zastaviť, vyložiť svoj tovar a ponúknuť ho domácim kupcom. V ceste mohol pokračovať iba vtedy, ak mu z tovaru niečo ostalo.
- **Právo trhu** – mesto si ním zabezpečilo, že všetky obchody prebiehali v meste na miestnom trhu. Nikto nemohol ponúkať tovar pred bránami mesta alebo niekde inde.
- **Právo meča a hrdelné právo** – dovoľovalo mestu mať kata, ktorý vykonával popravy sťatím alebo obesením.
- **Mil'ové právo** – zakazovalo usadiť sa a vykonávať remeslo akémukoľvek remeselníkovi v okruhu jednej míle (**1 míľa** bola dnešných **11,2 km**) od mesta, ak také remeslo už v meste bolo. Tým ochraňovala mestských remeselníkov pred konkurenciou.
- **Oslobodenie na určitý čas od daní**
- **Právo rúbať drevo, poľovať a loviť ryby** – presne vymedzovalo, kde smeli mešťania vykonávať za poplatok tieto činnosti.
- **Ťažiarске právo** – povoľovalo hľadať a ťažiť zlato, striebro a iné kovy.

Udelením privilégií mestá získali nielen práva, ale prevzali na seba aj isté záväzky. Bola to najmä **povinnosť** pravidelne **platiť peňažnú daň** kráľovi a **pozemkovú daň**, čo sa vzťahovalo iba na majiteľov nehnuteľností. Povinnosťou banských miest bolo platenie osminy (pri striebre) alebo desatiny (pri zlate) vyťaženej rudy. Väčšina miest mala povinnosť **pohostiť kráľa**, resp. zemepána a jeho sprievod pri návšteve mesta, v čase vojen mu **poskytovali vojakov, kone** alebo na vlastné náklady **živili armádu**, ktorá sa počas vojenských ťažení uchýlila v meste. Osobitne sa odvádzal **cirkevný desiatok**, ktorý patril diecéznemu biskupovi, ale poberal ho miestny farár.

Lukáško Chmela, 9.A

Vlastná tvorba...vlastná tvorba...vlastná tvorba...

Malé biele kľbko

Raz jedno jesenné sychravé ráno som sa vybrala do obchodu. Ako som vyšla z domu, celý čas som si v hlave premietala zoznam môjho nákupu. A vtom zrazu počujem slabé pišťanie, ako keby volanie o pomoc. Začala som pátrať, odkiaľ to pišťanie počuť. Chodila som sem a tam, ale nič som nevidela. Zašla som trochu ďalej a stále nič, už som to chcela vzdať a vtom zrazu čo nevidím, na jednom zo stromov som zbadala malé biele kľbko. Podišla som pod ten strom bližšie a načiahla som ruky za tou mačkou. Ani som sa jej nestihla dotknúť a už bola na zemi. Bola taká vystrašená, že zostala učupená v mokrej tráve. A zrazu z ničoho nič pri nás stál veľký vlčiak, ktorého zo susednej ulice venčil starý pán. Ja zo strachu o mačiatko som mačiatko zdvihla na ruky a dúfala, že po mne neskočí ten veľký vlčiak. Mala som šťastie, starý pán zvolal: „K nohe!“. Našťastie pes svojho pána poslúchol. A mačka bola so mnou zachránená. Keď som tam zostala s tou mačkou stáť rozmýšľala som, čo ďalej. Vtom z dvora ku mne pribehlo malé pehavé dievčatko, ktoré tvrdilo: „Tá mačka je moja, ušla mi“. Dievčatku som mačku dala a pobrala som sa svojou cestou do obchodu. V obchode som všetko nakúpila a cestou domov, čo nevidím, na tom istom mieste, na tom istom strome tá istá mačka a pod stromom na ňu štekal vlčiak starého pána. Keď som prechádzala okolo v kútiku duše som dúfala, že to neskončí zle, že sa mačka na strome udrží pokiaľ vlčiak neodíde. To biele kľbko sa mi vrylo to pamäť, že vždy, keď idem okolo si spomeniem na moju malú záchranársku akciu.

Autorka: Tamarka Kubalová, 6.A

Kollárovci opäť

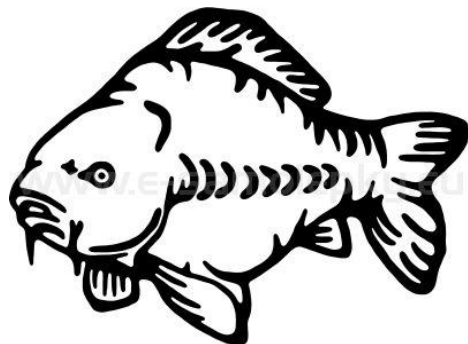
S veľkou radosťou vám oznamujem že po vyše roku som sa opäť stretla s „mojimi“ Kollárovcami. V čarovnom predvianočnom čase som si za nimi odskočila hen až do Čataja kúsok za Sencom. V celkom solídnom kulturáku chlanci nesklamali. Rozbalili to tak, že zo stoličiek vyskakovali okrem mládeže aj svižné sedemdesiatničky, ktoré za tónov slovenských ľudoviek rozvlnili nielen svoje boky, ale aj ruky nad hlavami. Atmosféra bola výborná a po pár úvodných pesničkách spieval celý kulturák. Tradičné slovenské ľudové pesničky veľmi citlivo upravené do moderného štýlu striedali vtipné príbehy muzikantov a vianočné koledy a piesne. Až mi bolo ľúto, že po dvoch hodinách koncert skončil. Našťastie nasledovalo stretnutie s Kollárovie chlapcami. Mohli sme sa s nimi odfotiť, dať si podpísať cédéčká, fotky, tričká, pamätníčky a kto chcel aj ruku... Ja som chalanom priniesla naše BUKOVINKY s článkom o nich na papieri. Jeden výtlačok s venovaním si zobrali zo sebou domov do Kolačkova a druhý nám podpísali a pozdravovali do Devínskej.

Stelka Ryšánková

Bitka

**Bol raz jeden kapor,
tak trocha je magor.
Povedala mu to družka,
kopol ju preto do
bruška.**

**Ona mu zas strelila,
vel'kú bitku rozbúrila.
Facky len lietali,
ženské zasa vyhrali.
Prišla ku ním mačka,
vel'ká ako kačka.
Chytila ich za plutvičky,
otvorila ústa,
boli ako jednohubky,
od vtedy je hustá.**

Karin Pad'ourová 6.C

Správičky...správičky...

TTC - Poprad 2017

Táto súťaž sa konala **14.7.2017** v Poprade. Vystupovali sme tam ako **DSS** (Dievčenská spevácka skupina) **Grbarčieta**. Spievali sme rezké, živé pesničky z oblasti Dalmácie. Mne osobne sa vystúpenie veľmi páčilo. Som síce zvyknutá tancovať pred množstvom ľudí, ale spievanie je trochu o inom. Každopádne myslím si, že sme to zvládli

bravúrne a podľa toho nás aj porotcovia ohodnotili. Jedna z porotcov bola aj **Petra Humeňanská**- speváčka a superstáriska 2005, ktorej sa naše vystúpenie neskutočne páčilo ako sama povedala. Získali sme Veľkú cenu čiže **Grand prize** za žáner **spev**. Sme nadšení a dúfame, že sa nám bude dariť aj naďalej. Ale okrem výhry si odnášame aj nezabudnuteľné zážitky zo zasnežených Tatier. Bolo tam naozaj krásne.

Pripravila: Nika Griezlová, 9.B

Náš rozhovor...náš rozhovor...náš rozhovor

Krátky rozhovor s pani učiteľkou Novákovou pripravil Peťko Kerechňák, člen redakčnej rady.

Prečo práve slovenčina?

Slovenčina ma bavila od malička. Myslím, že je to hlavne kvôli pani učiteľkám, ktoré ma učili slovenčinu a literatúru.

Prečo ste sa vôbec rozhodli byť učiteľkou?

Ja som chcela byť od malička učiteľkou.

Bavila vás slovenčina na základnej škole?

Mala som veľmi dobré pani učiteľky. Vedeli zaujímavo a pútavo rozprávať.

Aké sú vaše záľuby?

Rada sa prechádzam v prírode, rada sa bicyklujem, čítam knihy a kreslím.

Páči sa vám náš školský časopis?

Áno, hlavne preto, že zapája a spája našich žiakov.

Ďakujem za milý rozhovor.

Vysvedčenie

Zajtra bude vysvedčenie,
pre niekoho utrpenie.
Pre ďalšieho veľká vec,
nikomu to nepovedz.
Dobré známky- radosť veľká,
poteší sa aj pani učiteľka.
Kde sa päťka objaví,
tam búrka zastaví.
Hromy, blesky, krik a plač,
nabudúce viac sa snaž.

KONIEC

Prpravila :Eliška Lenczová 6.B, členka redakčnej rady

Vlastná tvorba...vlastná tvorba...vlastná tvorba...

Rozbitá hračka (balada)

Raz bola jedna mačka
a tá mačka hračku mala.
Hračka bola ale živá
a mačka jej zle robila.
Mačka dobre vedela,
že hračke robí veľa zla.
Hračka ale nič nemohla.
Veď to bola predsa hračka.
Mačka ju kúsala, trhala a ničila!
A hračka len smutno plakala.
Mačka potom prestala
a hračka zbledla.
Mačka si povedala : Tú
hračku dorazím!
A hračka si povedala :
Tú mačku porazím!
Mačkina pani hračku zašila
a hračka zrazu ožila.
Mačka sa zľakla
a rozbehla sa proti nej.
Hračka opäť zbledla.
Žiaľ, teraz o dosť viac.
Mačke sa to podarilo-
hračku chúd'a doraziť.
Mačka teraz teší sa.
Veľmi rada usmieva sa.
Škerí sa, cerí zuby,
celé ich má od krvi.
Teraz hračka v nebi sedí
a smutno rozhodne jej neni.
Bohužiaľ, trpí aj tam,
depkami, že mačka príde tam.

Pripravila: Eliška Filipová, členka redakčnej rady

Rok čitateľskej gramotnosti...rok čitateľskej gramotnosti...

BÁSNIČKA O KNIHE

Malá kniha, veľká vec,
vraší veľký zvedavec.

Keď ju čítať začínam,
takmer ani nedýcham.

No a potom zhlboka,
sfkám strany do oka.

Dej ma priam unáša,
vychladla už z obeda mi kaša.

Nevadí mi nech aj skysne,
ešte nie som pri poslednom liste.

Zo strany ku strane idem,
teším sa, keď na koniec prídem.

Každý dúfam číta rád,
kniha je môj kamarát.

Autorka: Katka Beňušková, 9.A

Vysvedčenie

Otec si prezerá vysvedčenie so samými jednotkami a jeho dieťa mu k tomu hovorí:
"Ocko, vraj si chcel vidieť pekné známky, tak som ti priniesol vysvedčenie kamaráta Mateja."

"Tak čo, Peťo, ako dopadlo vysvedčenie?"
chce vedieť mamička.

"To je predsa vedľajšie, mami, hlavne že sme
zdraví."

Honzík ukazuje otcovi vysvedčenie: "Teda niečo tak strašné som ešte nevidel!" "Ja tiež
nie, včera som to našiel v твоjich veciach!"

Chlapec nesie domov vysvedčenie, ktoré sa len tak hemží päťkami, a radostne hopká a
pospevuje si: "Sláva! Posledné vysvedčenie, naposledy dostanem výprask!"

"Hneval sa otec, keď si mu doniesol tak škaredé vysvedčenie?" vyzvedá učiteľ. "Ani veľmi
nie, ten zub sa mi už rovnako hýbal"

Pripravil: Peško Kerechňák, člen redakčnej rady

Vysvedčenie

Dobré známky musíme mať ,
nesmieme toľko hrať
a keď celý polrok v škole prespíme,
potom sa na konci veľa učíme.
Vysvedčenie za dverami čiha!
Zlým pohľadom sa na nás díva.
Vysvedčenie - pre niekoho utrpenie,
pre niekoho radosť.
Keď je zlé - pre mamu aj otca veľká starosť!
Za dobré sladká odmena,
Naša babka bude nadšená.

Autorka: Stelka Ryšánková, členka redakčnej rady

Bez komentára

